

гласање, изгласавање неповерења влади или њеном члану. Он се подноси од стране одређеног броја посланика који уставу различито утврђују. Рецимо, у Италији (по Уставу од 1948. год.) тај предлог подноси најмање једна десетина посланика једног и другог дома, у Француској (по Уставу од 1958. год.) такође, једна десетина чланова Националне скупштине, у Португалији (по Уставу од 1976. год.) једна четвртина посланика и др. а тај одређени број посланика који предлаже изгласавање неповерења влади тражи се и код нас, у Републици Србији. Овај предлог за изгласавање неповерења влади се сматра изгласаним онда када га усвоји већина посланика, или, боље рећи, иста она већина које се тражи и за избор владе. Губитак поверења владе, односно изгласавање њеног неповерења, налаже јој да се повуче и да поднесе оставку.

Са успостављањем парламентаризма у Србији је заживела парламентарна одговорност владе према парламенту а тиме и ова установа изгласавања неповерења Влади. По Уставу Републике Србије од 2006. год. предлог за изгласавање неповерења Влади или поједином њеном члану подноси најмање 60 народних посланика, с тим да се гласању о неповерењу приступа најраније пет дана од дана подношења предлога за изгласавање неповерења а одлука се доноси када за њу гласа више од половине свих народних посланика. И у Србији, Влада може да постави питање свог поверења пред Парламентом или да у целини или сваки њен члан поднесу оставку, с тим да оставка председника Владе повлачи оставку целе Владе. Иначе, ако Народна скупштина изгласа неповерење Влади или њеном члану, председник Републике је дужан да покрене поступак избора нове Владе односно њеног новог члана.

ђ) Изборна функција

Парламент у модерним државама врши и изборну функцију мада је она различита од једног до другог система – израженија је рецимо у парламентарном (и скупштинском) него у председничком систему власти. У парламентарном, као и скупштинском, систему власти парламент (скупштина) бира и разрешава владу и шефа државе председника мада у неким парламентарним државама председника бира посебно тело (као у Италији по Уставу од 1948. год.) састављено од чланова оба дома Парламента и од по три делегата сваке покрајине које бирају покрајинска већа, или у бившој СР Немачкој (по Уставу од 1949. год.) изборно тело (Bundesversammlung) састављено од свих чланова Бундестага (првог дома)